

Em Hãy Ngủ Bình Yên

*Lặng đi một giấc ngủ u minh
Không sấm không mưa cũng giạt mình
Hơi thở cảm canh tim sót nhịp
Cộng lưng trán yếm nỗi buồn thình.*

*Ngủ đi xương thịt tội đồ ấy
Hoang phế thân em, hoang phế hồn
Lời nguyện cầu chờ ngày phán xét
Chẳng còn gì một nỗi viễn vông.*

*Ngoan đi em hãy ngủ bình yên
Hoa đã chớm hồng khắp cả miền
Rồi đây vườn sẽ ra cây trái
Ta dắt em về chốn đoàn viên.*

*Quê cũ khát khao ngày trở lại
Mẹ trông con mòn gầy đầu làng
Hân hoan chim én liêng ngoài cửa
Mẹ cười như biển vỗ thênh thang.*

*Rời ra áo mũ dài vàng tía
Có ngựa vinh quy trước cổng nhà
Em đứng lên tay thêm nữa với
Trái vựa tâm đã ngọt màu da.*

*Mai một nhà ta thêm người mới
Nàng ly nhạc nổi giữa tiệc hoa
Hội sinh ngày tháng, xuân trở lại
Có lão mai vàng nở với ta.*

*Chưa tới trăm năm còn sơn sắt
Phủ thế dàu dất quăng đường xa
Tóc anh như muối, em như tuyết
Ta sẽ nhìn nhau ta cùng già.*

*Nguyễn Vũ Văn
(2015)*

